

DE FUNCTIE VAN DE VOORSTE HERSENEN EN VAN DE ACHTERSTE HERSENEN

In de stroom van informatie die er bestaat over de linker en de rechterhemisfeer wordt vaak over het hoofd gezien, dat het probleem van de gebrekkige communicatie tussen de hemisferen meer is dan de linker en de rechter helft van de hersenen kunnen behappen.

Het probleem is namelijk niet altijd gelegen tussen links en rechts, maar ook tussen de voor- en achterfuncties van de hemisferen.

De scheiding tussen de voorste en de achterste hersenen wordt gevormd door de verticale auriculaire lijn. Deze imaginaire lijn is gelegen onmiddellijk achter het oor.

Het functioneren van de voorste hersenen wordt voornamelijk bepaald door de motorische schors en door de frontale hersenkwab, waarin het associatieve denken plaats vindt.

De motorische schors houdt zich bezig met de motoriek, zoals oogbeweging, slikken, lopen en tillen.

De motorische schors bestaat uit een grote portie cellen, waarvan de meeste gericht zijn op het van onze ogen, met name op het bewegen van de ogen.

Hoe groter het aantal cellen is dat gebruikt wordt voor een bepaalde functie, des te belangrijker blijkt die functie te zijn.

En omdat wij mensen zo'n groot deel van onze motorische schors gebruiken voor onze oogbewegingen, is het ook geen wonder dat "de manier waarop we zien wat we zien" gelijk staat aan het begrip, dat we hebben over hetgeen we zien.

Hoe minder beweeglijk onze ogen zijn, des te "kortzichtiger" zullen we letterlijk reageren, om nog maar niet te spreken van "oogkleppen".

Als onze ogen niet beweeglijk zijn, functioneren we inefficiënt, onoverzichtelijk en dus "leefblind".

DE FRONTALE HERSENKWAB EN HET ASSOCIATIEVE DENKEN

De functie van de frontale kwab is uniek en uitermate belangrijk.

Het is het gebied waar nieuwe mogelijkheden worden ontwikkeld, nieuwe alternatieven, nieuwe ideeën gestalte krijgen; kortom: alles wat nieuw voor je is komt daar vandaan.

Dat nieuwe heeft ook te maken met NU! Daarom is in dit gebied ook de korte memorie gezeteld.

Ervaringen in dit gebied zijn altijd eerste ervaringen. Om dit soort ervaringen als herinnering op te slaan in de achterste hersenen – waar onze herinnering huist - moeten deze ervaringen meestal vaker worden herhaald, of die eenmalige ervaring moet van zo'n intensiteit zijn dat zij sowieso wordt opgeslagen in de bewuste herinnering.

Als dit unieke gebied gestimuleerd wordt, registreert het eigenlijk alleen licht. Geen wonder dat we de uitdrukking hebben: "daar gaat me een licht op".

En gezien in dat licht, kan er van alles veranderen.

In dit hersengebied kunnen beslissingen genomen worden, die een totale verandering voor je manier van keuzes-maken betekenen.

Door gebruik te maken van je voorste hersenkwab, kun je alles doen en ondernemen, omdat in dit gebied geen emotie of gevoel wordt toegevoegd aan het gegeven.

Als dit gebied gestimuleerd wordt, worden allerlei emoties en gevoelens wazig en onbelangrijk voor de tegenwoordige tijd.

Daarom ook wordt dit gebied gestimuleerd bij het reguleren van stress-impulsen, door gebruik te maken van neurovasculaire punten, zoals we later zullen zien.

Want onder invloed van stresshormonen verdwijnt de bloed- en energiestroom uit de voorste hersenen naar de achterste hersenen, naar ons overlevingsmechanisme .
En hoewel dit onder levensbedreigende omstandigheden noodzakelijk is, is het jammer genoeg ook zo, dat we bij de minste of geringste psychische stressimpuls toestaan dat de voorste hersenen uit hun functie worden ontheven. En dat staat gelijk aan angst om vrij en creatief te leven.
De voorste hersenen zouden continu kunnen werken, maar helaas gebruiken wij dit unieke gebied meestal maar gedurende ongeveer tien procent van de tijd.
We laten ons meestal leiden door het algemeen integratiegebied in de achterste hersenen, en reageren zoals we altijd al deden: "Alles is toch goed zoals het was"...

BEWEGEN EN DE INVLOED HIERVAN OP HET FUNCTIONEREN VAN BEIDE HEMISFEREN

In onze babytijd - zo tussen de zesde en de twaalfde maand - ontwikkelen we onze manier van bewegen.
Mensen ontwikkelen normaal gesproken een bilaterale beweging. We lopen in kruisgang. Dat wil zeggen, dat als we lopen, we tegelijkertijd gebruik maken van de linkerarm en het rechterbeen en omgekeerd. Door deze manier van bewegen worden beide hemisferen tegelijkertijd geactiveerd . De rechter hersenhemisfeer zorgt voor de activiteiten van de linkerlichaamskant en de linkerhemisfeer zorgt voor de activiteiten van de rechter lichaamskant.
Over het algemeen is deze beweging een geautomatiseerd proces, waarbij we niet hoeven na te denken.
Deze kruisgang wordt ontwikkeld gedurende de kruipfase van het jonge kind. Als deze kruipfase niet voldoende is beleefd, loopt het kind de kans dat de automatisering van deze beweging niet plaats vindt. Hij zal dan niet, zonder er over na te denken, kunnen bewegen in kruisgang.
Over het algemeen uit zich dit in een nogal houterige manier van bewegen.
Wanneer deze beweging niet automatisch en vloeiend verloopt, zal ook het geïntegreerd functioneren van de beide hersenhemisferen moeizaam verlopen.
Het gevolg hiervan zal inmiddels duidelijk zijn.
Een persoon die zich homolateraal (= eenzijdige beweging) in plaats van bilateraal (=geïntegreerde beweging) ontwikkelt, zal veel eerder last hebben van "blinde vlekken", omdat het totaaloverzicht ontbreekt.
Hij heeft meer last van angsten en zal zich' krampachtiger gedragen. In feite doet hij alle mogelijke moeite om op de been te blijven.
De bilateraal ontwikkelde persoon zal zich soepel en vrij en geïntegreerd gedragen, omdat hij al bewegend zijn beide hersenhemisferen kan inschakelen.
De kruipfase wordt soms helaas kunstmatig verkort door al te enthousiaste ouders, die het een feest vinden, als hun kind al zeer vroeg kan lopen.

Soms ook zijn de omstandigheden in huis ongeschikt om te kruipen. Te weinig ruimte, te harde matten, te veel gevaren of te veel opgesloten zijn in box of kinderstoel. Voor de harmonieuze ontwikkeling van het kind kan dit dramatische gevolgen hebben.

In de edukinesiologie wordt aan deze ontwikkeling ruim de aandacht gegeven en veel van de bewegingsoefeningen moeten dan ook gezien worden als inhaalmanoeuvres.

DE GEïNTEGREERDE PERSOON

Integratie is een levenslang proces, gericht op het functioneren als een fysieke, mentale en spirituele eenheid.

De eerste stap op die weg is: "In staat zijn om beide hersenhemisferen tegelijkertijd te kunnen gebruiken".

De geïntegreerde persoon is in staat om gegeven informatie, met beide hersenhemisferen tegelijkertijd ingeschakeld, te verwerken. Hij kan tegelijkertijd bewegen en denken, hij kan spreken en tegelijkertijd lezen wat hij schrijft.

Hij kan zich met zijn hele persoon inzetten voor een gegeven taak. De geïntegreerde persoon leeft van nieuwe, spontane, creatieve dingen en gedachten. Zelfs de meest simpele taken worden op die manier plezierige uitingen van zelfexpressie.

Om dit te bereiken is het noodzakelijk dat we beide ogen, beide oren, beide handen en beide voeten weten te besturen omdat we daarmee toegang krijgen tot de beide hersenhemisferen.

De linker hersenhemisfeer zorgt immers voor de rechterkant van ons lichaam en de rechter hersenhemisfeer voor de linkerkant.

Op die manier kunnen we ook met beide hemisferen tegelijk denken en doen.

Dit in tegenstelling tot de homolaterale persoon.

DE HOMOLATERALE PERSOON

De homolaterale persoon raakt verward bij bilaterale activiteiten. Lopen, zwemmen, joggen, rennen, enzovoorts, vragen allemaal om bewuste controle in plaats -van dat het automatische bewegingen zijn.

Hij is genoodzaakt om bij deze activiteiten zijn gestaltbrein uit te schakelen en in plaats van te ontspannen door middel van deze activiteiten, wordt hij er doodmoe en verward van.

Hij ondervindt geen plezier aan deze activiteiten maar maakt er prestigespelletjes van. Ontspannen doet het hem geenszins.

Iedere homolaterale persoon heeft een coördinatieprobleem: het kan meer of minder zijn afhankelijk van zijn mogelijkheid tot bilateraal functioneren onder andere omstandigheden.

En of het nu komt van zijn oren, zijn ogen of van zijn hele lijf hij schijnt niet in staat te zijn om zijn beide hersenhelften te activeren via het corpus callosum.

De homolaterale persoon functioneert bij de gratie van de achterste hersenen; daar waar binnenkomende prikkels worden verwerkt, waar de motorische reactie op deze prikkels wordt aangezet, en waar analyses en opslag van ervaringen plaats vinden.

De homolaterale persoon kan zeer goed van buiten leren en ook prima, reproduceren. Hij vertoont een geconditioneerd gedrag.

Maar hij blijft verstoken van dat heerlijke gevoel dat men heeft, wanneer iets werkelijk van jezelf geworden is.

HET DOMINANTIE PATROON

Over het algemeen wordt aangenomen dat het normale dominantiepatroon bestaat uit een linker-hersenhemisfeerdominantie waarbij de persoon gebruik maakt van zijn rechterhand en zijn

rechtervoet bij gecoördineerd bewegen.

Verder is zijn rechteroog het dominante, leidende oog en hetzelfde geldt voor zijn rechteroor.

Zijn gestaltfunctie is gelocaliseerd in zijn rechterhemisfeer en zijn analytische functie is gelocaliseerd in zijn linker hemisfeer.

Deze persoon wordt in onze cultuur gezien als de ideale persoonlijkheid.

Het andere (ook normale patroon) is dat van de persoon met een rechter-hersenhelftdominantie in combinatie met een linkerhand, een linkervoet, een linker leidend oog en een linker oor.

Ook bij deze persoon is de analytische functie in de linkerhersenhemisfeer gelocaliseerd en zijn gestaltfunctie in de rechter hemisfeer.

Ook nu hebben we te maken met een volslagen normaal mens. Tot voor kort was dit echter een niet geaccepteerd verschijnsel. Hele generaties kinderen werden onder dwang rechtshandig gemaakt, met alle dramatische gevolgen van dien.

Beide dominantiepatronen zijn echter harmonisch en goed en bieden de beste voorwaarden voor een evenwichtig bestaan.

In de edukinesiologie wordt het meer en meer duidelijk dat er vele andere dominantiepatronen zijn ontstaan onder invloed van allerlei stressimpulsen en ook genetische factoren.

In wezen worden al deze patronen gezien als normaal en waardevol voor de unieke persoon die dit patroon heeft ontwikkeld; we zijn ons er echter meer dan wie ook van bewust hoe moeilijk het leven kan zijn van een persoon met een niet harmonisch ontwikkeld dominantiepatroon.

Alle technieken in de edukinesiologie zijn gericht op de ontwikkeling van een harmonisch, evenwichtig en creatief bestaan.

DOMINANTIEPATRONEN EN PERSOONLIJKHEID

Sedert het begin van de edukinesiologie is er alweer veel meer ontdekt over het unieke dominantiepatroon van ieder mens.

Met gebruikmaking van de kinesiologicalische testen hebben we ontdekt, hoe je deze patronen kunt ontdekken en interpreteren.

Hoewel het al jaren bekend is dat er andere dominantiepatronen bestaan, is er tot op heden (door andere benaderingswijzen) weinig constructiefs mee gedaan in de behandeling van woord- en leesblindheid.

Met het edukinesiologiesysteem is het mogelijk om ieders dominantiepatroon te testen.

De bedoeling hiervan is aan te geven wat het geërfde patroon is, zoals het zich manifesteert door het voorkeursgebruik van een oog, een hand en een oor.

Hierdoor kunnen we herkennen wat de stijl van leren is die bij iemand hoort. Hiermee kan deze persoon te allen tijden zijn voordeel doen en voor iedere onderwijzer is dit gegeven van onschatbare waarde bij het begeleiden van de leerling.

We kunnen nu niet alleen zorgen dat deze kinderen ertoe gebracht worden om hun totale vermogen aan leercapaciteit te benutten, we kunnen bovendien aan de ouders van deze kinderen duidelijk maken, wat zij met hun kinderen gemeen hebben, waardoor een beter begrip voor elkaars gedrag ontstaat .

Een belangrijk verschil tussen de edukinesiologie en andere benaderingswijzen is het verschil in denken over dominantiepatronen.

In veel literatuur is de dominante hersenhelft synoniem met de linkerhersenhelft, de hemisfeer waarin spraak, expressie en mathematisch denken gezeteld is. Men doet ook alsof deze hersenhelft belangrijker zou zijn dan de rechter creatieve hemisfeer.

Uitgaand van de rechtshandigheid zou men inderdaad de neiging krijgen om deze bewering als waar te beschouwen.

Uit onze testen blijkt echter telkens weer, dat dit niet altijd zo is.

Het is beslist niet zo, dat iedere rechtshandige ook werkelijk een linkerbreindominantie heeft. Zeker is dit niet zo bij degenen die rechtshandig gemaakt zijn op later leeftijd, maar dat is nog een klein percentage in vergelijking met de personen, die werkelijk rechtshandig zijn ontwikkeld en toch een rechter hersenhemisfeerdominantie hebben.

Ongeveer tachtig procent van de mensen is rechtshandig, maar de verdeling die te maken is tussen linker en rechter hemisfeerdominantie, is in termen van de edukinesiologie ongeveer fifty-fifty.

In termen van persoonlijkheid kun je dus zeggen, dat er evenveel analytische persoonlijkheden rondlopen als gestalt-persoonlijkheden. Breindominantie en persoonlijkheid zijn erfelijkheidsfactoren, links- of rechtshandigheid wordt aangeleerd.

En rechtshandigheid is voor velen bittere noodzaak, omdat de hele maatschappij op rechtshandigheid is ingesteld.

Het zou een zegen zijn, als we allemaal zonder inspanning gebruik zouden kunnen maken van onze linker en onze rechterhand. Daarmee zouden we een uitgebreide toegang hebben tot onze hersencapaciteit .

HET DOMINANTIEPATROON VAN DE PERSOON MET VERWISSELDE HEMISFEERFUNCTIES

Een andere ontdekking die we met behulp van de edukinesiologie hebben gedaan, is de vaststelling van een verwisseling van functies in de breinhemisferen .

Normaal is het dus zo dat het analytische vermogen, de spraak en expressie in de linker hemisfeer zetelen en het creatieve gestaldeel in de rechterhemisfeer.

Bij een klein aantal mensen zijn deze Gestalt en creativiteit in de linker hemisfeer, analyse en spraak in de rechter hemisfeer.

DE VERSCHILLENDE DOMINANTIEPATRONEN EN HUN INVLOED OP PERSOONLIJKHEID EN LEERMOGELIJKHEDEN

Het gekruiste dominantiepatroon

Meer dan vijftig procent van de mensen met leerproblemen heeft een gekruist dominantiepatroon.

Dit patroon veroorzaakt verwarring en disorganisatie, vooral als de persoon ook nog homolateraal beweegt. Deze verwarring uit zich met name in de fijne motoriek.

De persoon met dit patroon heeft zijn dominante hand aan de ene kant en zijn dominante oog aan de andere kant.

De hand activeert dus een andere hemisfeer dan het oog. Dit is met name een moeilijkheid voor iemand die een linkeroogdominantie heeft en daarbij rechtshandig is.

Om van links naar rechts te kunnen lezen, moet hij zijn dominante linkeroog uitschakelen, zodat hij met zijn rechteroog de onderneming kan leiden. Op die manier kan hij noch zijn visuele geheugen, noch zijn gevoel voor het geheel inschakelen.

Een voorbeeld van dit dominante patroon is iemand die een pagina leest waarbij de ogen sprongsgewijs in plaats van vloeiend heen en weer bewegen. Hij zal vaker stoppen om iets nog eens over te lezen- zijn stem zal bij het lezen ook anders - vaak hoger - klinken dan bij het spreken.

Als hem gevraagd wordt uit te leggen wat hij gelezen heeft, dan zal hij dat niet kunnen. In plaats van in het kort uitleggen wat hij gelezen heeft, zal hij proberen om via zijn korte geheugen letterlijk de woorden van de schrijver terug te halen.

Dit zijn ook de mensen met prima ideeën; zodra ze die ideeën echter willen opschrijven met de pen in de rechterhand, zijn ze daartoe niet meer in staat.

Het geblokkeerde dominantie patroon

Dit patroon is eigenlijk de nieuwste ontdekking door middel van onze technieken.

We hebben ontdekt dat mensen met een bepaalde hersenhemisfeerdominantie soms ook nog de hand, het oog en het oor gebruiken, dat door dezelfde dominante hersenhelft gecontroleerd wordt en waarbij de overliggende hemisfeer wordt uitgeschakeld...

Bijvoorbeeld iemand met een rechter hemisfeerdominantie die ook nog rechtshandig, rechtsvoetig, rechtsogig en rechtsorig is. Het resultaat van een dergelijke organisatie is, dat deze mensen bij iedere intellectuele functie, zoals lezen en schrijven, uitsluitend hun dominante hersenhemisfeer inschakelen en geen toegang hebben tot hun niet-dominantie hersenhemisfeer. En met name als zij onder stressvolle omstandigheden moeten werken.

Deze mensen "proberen zich letterlijk te pletter". Voor deze personen is het naast behandeling met edukinesiologie-technieken van het grootste belang, dat zij zich stressvrij kunnen overgeven aan bijvoorbeeld muziek of andere creatieve bezigheden, waarbij hun dominante rechterhemisfeer geactiveerd wordt. Dat is namelijk hun persoonlijkheid, daar voelen zij zich thuis en bouwen ze stress af: de rechtsdominante creatieve persoonlijkheid.

DE OOGDOMINANTIE

Soms blijken de ogen een betere kijk op hemisfeerdominantie te geven dan de handdominantie.

De meeste mensen met een rechter hemisfeerdominantie hebben een linker oogdominantie en meestal is ook hun linker oor dominant.

Hetzelfde geldt in omgekeerde volgorde voor mensen met een linker hemisfeerdominantie.

Zij hebben meestal een rechter oor- en oogdominantie.

Rechtshandigen met een linker oog- en oordominantie zijn gekruist dominant en behoren per definitie in de groep van mogelijk dyslectische personen.

Hetzelfde geldt ook weer voor linkshandigen met een rechteroor- en oogdominantie.

'In letterlijke zin geldt dit voor lezen en schrijven, maar ook geldt dit voor bewegen en het reguleren van emoties en stress.

Voor beide gebieden zullen zij moeilijkheden ondervinden bij het oversteken van de middenlijn via het corpus callosum, de hersenbalk.

OOGDOMINANTIE EN PERSOONLIJKHEID

Het kind met een dominant gestaltoog (=linkeroog) is meer ingesteld op wat zich op afstand afspeelt, op beweging en het gehele beeld

Dat wat zich voor zijn neus afspeelt is voor hem veel moeilijker te overzien. Hij wordt meer geboeid door vormen en kleuren dan door details.

Meestal is hij dan ook gek op kleurige kleding.

Als hij speelt, speelt hij met zijn hele lijf, schommelen en glijden. Hij vindt het heerlijk om te rennen en te draven; hij houdt van spelen met bijvoorbeeld grote blokken, die vooral ook nog kleurig moeten zijn.

Hutten bouwen en avonturen beleven zijn één groot feest voor hem.

Meestal is het ook een warm kind, dat houdt van knuffelen en aanraken, maar als iets hem niet zint slaat hij er met genoeg op

Wat hij ook goed kan, is mechanische dingen in elkaar zetten; daar heeft hij een aangeboren gevoel voor maar vraag hem niet om uit te leggen waarom hij dat zus of zo heeft gedaan, want "het is gewoon zo". Hij werkt het best in een ordelijke, rustige, harmonische omgeving.

Het kind met een dominant analytisch oog (=rechteroog) is meer gericht op dat wat dichtbij is.

Hij is geïnteresseerd in de kleine details.

Poppenhuizen met pietepouterige meubeltjes, knuffeldieren die allemaal hun eigen plaatsje hebben op zijn kamer.

Allerlei frutsels worden op een bepaalde manier opgeborgen. Een van de beste voorbeelden uit mijn eigen omgeving is mijn dochter. Toen zij een kleuter was, legde ze hele verzamelingen aan van allerlei

kleine dingetjes, die dan per soort werden opgeborgen in washandjes, die per stuk met een wasknijper werden afgesloten.

Ooit zochten we ons te pletter naar lucifers; die bleken allemaal te verdwijnen in haar grote bewaarzak die overal mee naar toe ging.

Meestal hebben deze kinderen een klein overzichtelijk speelgebied. Helaas kunnen deze "speelgebiedjes" zich nog wel eens op verschillende plaatsen in huis bevinden; de chaos die dat kan geven dringt meestal niet tot ze door. In dat kleine speelgebied heerst orde.

Er worden kraaltjes geregen of kleine detailtekeningen gemaakt. Het slopen van kleine mechanische dingen is meestal geen probleem; het weer in elkaar zetten ervan - waarbij je een goed overzicht moet hebben over het geheel - is vaak moeilijk

In plaats van verziend, zijn ze eerder bijziend.

OORDOMINANTIE EN PERSOONLIJKHEID

Het kind met een dominant gestalt oor (=linkeroor) spreekt met korte zinnestelsels die ondersteund worden door sprekende gebaren.

Hij kan zich beter nonverbaal uitdrukken dan verbaal, met gezichtsexpressiebeweging en houding.

Hij is ook goed in het verstaan van andermans lichaamstaal. Wat hij verwacht is dat men hem ook wel zonder woorden verstaat. Helaas is dat niet altijd het geval.

Hij kan imiteren, toneelspelen en gek doen en is vaak zo beweeglijk, dat het voor zijn omgeving een uitputtingslag is.

Maar gevoel voor humor heeft hij!

Geluiden maken is ook een geliefde bezigheid, het imiteren van auto's, treinen en dieren en dat doet hij goed ook.

Bij allerlei geluiden wordt hij afgeleid; een blaffende hond buiten is genoeg om hem uit zijn concentratie te halen en als de stem van iemand, die voorleest prettig is zal hij op de melodie van die stem heerlijk wegdromen zonder te horen waar het verhaal over gaat.

Muziek en ritme zijn onontbeerlijk om hem in zijn evenwicht te houden.

Het kind met een dominant analytisch oor (=rechteroor) is eerder verbaal ingesteld. Bij het spel

bepaalt hij hoe en in welke volgorde het spel zich zal afspelen. Er worden gedetailleerde plannen opgesteld.

Het analyseert met gebruikmaking van verbale taal. Soms vertellen ze zichzelf hele verhalen en hun dromen en fantasieën worden tot in bijzonderheid verteld

Ze kunnen op het irritante af uitweiden. Ze waarderen gedichten en rijmpjes vooral omdat ze die van buiten kunnen leren; de gevoelswaarde ervan ontgaat hun nog wel eens.

NOG IETS OVER DE PERSOON MET EEN VERWISSELD DOMINANTIEPATROON

Hoewel we reeds uitgebreid hebben gesproken over het kind met een linker hemisfeer en analytische dominantie en over het kind met een rechter gestalt hemisfeerdominantie, zijn hiermee nog niet alle mogelijke dominantiepatronen besproken.

Het is zinvol om nog wat extra aandacht te besteden aan het kind met een verwisseld dominantiepatroon.

Bij deze kinderen is de linker hemisfeer het gestaltbrein en de rechterhemisfeer het analytisch brein. Als hij leest, leidt hij meestal met zijn rechter oog, dus met zijn gestalt-oog. Op ongeveer zevenjarige leeftijd is hij een visueel ingestelde lezer, die uitstekend kan onthouden, maar nog langzaam leest zolang hij niet gemakkelijk de middenlijn kan oversteken, hetgeen noodzakelijk is voor het inschakelen van zijn rechter analytische brein.

Hij zal moeite hebben met de decoderen van wat hij heeft gelezen. Als hij onder invloed van stress zijn linker oog uitschakelt en dus zijn analytisch brein, is het zeer wel mogelijk dat hij nooit leert decoderen.

Als hem dit echter wel lukt na verloop van tijd en hij het stressstadium te boven is, dan wordt hij een snellezer.

Waarschijnlijk overziet hij dan razendsnel hele rissen van begrippen tegelijkertijd .

Hij kan zich zeer snel verplaatsen in hetgeen de schrijver heeft bedoeld en komt op die manier snel op dezelfde golflengte als de schrijver.

Hij kan op deze manier een fotografisch geheugen ontwikkelen dat hem in staat stelt precies te onthouden waar en op welke pagina van welk boek hij iets bepaalds heeft gelezen.

Wat ook een heel belangrijk aspect is, is te begrijpen dat bij dit kind de bewegingsmogelijkheid huist in zijn linker gestaltbrein en terwijl hij schrijft met zijn rechter hand, wordt dit gestaltbrein dus aangenaam geactiveerd .

Hij gebruikt zijn artistieke, visuele oog voor schrijven, zowel als voor lezen. Misschien zullen lezen en schrijven zich niet simultaan ontwikkelen qua snelheid, maar als hij de technieken eenmaal beheerst zal zijn werkelijke creativiteit eerst goed tot uiting komen in zijn geschreven werk.

WOORDBLINDHEID, LEESBLINDHEID, SCHRIJFBLINDHEID, LEEFBLINDHEID

Inmiddels mag het duidelijk geworden zijn dat de edukinesiologie anders 'tegen het probleem woordblindheid aankijkt dan tot nu toe gebruikelijk was, ook al zullen er hier en daar overlappingen zijn met de gangbare methoden, zoals die van Doman en Delacato.

Ook in de edukinesiologie vestigen we de aandacht meer dan eens op de kruislingse beweging, zoals zij dat ook deden in de zestiger jaren. Zij ontdekten toen dat kinderen met een hersenletsel uitstekend opnieuw geprogrammeerd konden worden door hen opnieuw te laten kruipen.

Bovendien bleek dit ook te helpen bij het bevorderen van de leeskunst.

Op slag werd kruipen een geliefkoosde methode bij het behandelen van leesstoornissen, en inderdaad, zeer geregeld met gunstig resultaat.

Maar niet alle kinderen boekten dezelfde gunstige resultaten.

De kruipoefeningen hebben voor velen resultaat opgeleverd en voor evenveel of nog meer mensen niet.

Theoretisch is kruipen werkelijk de beste manier om de beide hemisferen in evenwicht te krijgen en toch blijkt het in de praktijk niet zo simpel te liggen.

Door middel van de edukinesiologie hebben we kunnen ontdekken waarom voor sommigen kruipoefeningen een onmiddellijk effect hebben en voor anderen niet.

Kruipoefeningen zijn alleen onmiddellijk effectief als het kruipen al in de babytijd voldoende werd beoefend en geautomatiseerd.

'De kruipfase van de baby speelt zich af voor de ontwikkeling van het bewustzijn.

Personen die als baby voldoende hebben kunnen kruipen, hebben deze geïntegreerde beweging geautomatiseerd via hun gestaltbrein. Zij hoeven niet meer bewust na te denken over deze kruisbeweging; het is een deel van henzelf geworden.

Als mensen op latere leeftijd deze kruipbeweging nog moeten aanleren, zullen zij hierbij hun linker analytische brein moeten inschakelen, omdat de beweging nog bewuste controle nodig' heeft. En hoe vaak zij het ook proberen, het wordt op deze manier nooit een deel van henzelf; het blijft een niet-automatische beweging, die zeer veel energie kost.

Een duidelijk andere benadering van het kruipprobleem op latere leeftijd is de herprogrammering van deze beweging, zoals die door Paul Dennison werd gevonden.

Hierbij worden afwisselend kruisloop- en telgangoefeningen gedaan, waarbij tegelijkertijd de oogspieren worden ingeschakeld.

Deze manier van herprogrammering van beweging heeft in bijna alle gevallen van woordblindheid resultaten te zien gegeven maar ook in allerlei voorkomende blokkades ten gevolge van stress.

LEZEN EN HET OVERSTEKEN VAN DE MIDDENLIJN OP DE PAGINA (VIA HET CORPUS CALLOSUM)

Om te kunnen lezen en begrijpen tegelijkertijd, hebben we de samenwerking van de beide hersenhemisferen nodig.

Het analytische brein voor het onderscheiden van de delen het gestaltbrein voor het samenvoegen van de delen tot één geheel.

Om dit te realiseren is het nodig dat beide ogen met elkaar kunnen samenwerken bij het oversteken van de middenlijn van de pagina

'De te lezen pagina kan verdeeld worden in drie delen: de linkerhelft, het middendeel en de rechterhelft.

op de linkerhelft vangt het linkeroog aan met lezen; dit is het linkergezichtsvelde van de pagina. Ook het rechteroog wordt voor een deel ingeschakeld, maar het linker oog heeft de leiding.

Het linker oog activeert de rechter hersenhelft, waardoor het overzicht over het geheel gewaarborgd wordt. Het rechteroog verleent steun, waardoor ook de delen gezien worden, omdat het rechter oog de linkerhersenhelft inschakelt.

Op het middenveld hebben beide ogen een gelijke inbreng; hier vindt geïntegreerd leren en lezen plaats.

Op het rechter gezichtsveld neemt het rechter oog de leiding over, daarbij gesteund door het linker oog. Op deze helft wordt de linkerhersenhelft het meest ingeschakeld en de rechter voor een geringer deel.

Wanneer de beweging van de ogen soepel verloopt, zal het contact tussen de beide hemisferen vlekkeloos verlopen en kan geïntegreerd leren plaats vinden.

Wanneer de oogspieren om de een of andere reden niet soepel kunnen functioneren onder invloed van stress en het vlucht-vecht-mechanisme, waarover we het nog uitgebreider zullen hebben - dan kan het oversteken van de middenlijn problemen opleveren en geïntegreerd leren is dan onmogelijk.

LUISTEREN EN HET OVERSTEKEN VAN DE MIDDENLIJN VIA HET CORPUS CALLOSUM

Om de oren te kunnen inschakelen is het belangrijk dat de spierwaarneming van de nekspieren goed functioneert.

Wordt het hoofd naar rechts gedraaid, dan wordt de waarneming van het rechter (het achterliggende) oor ingeschakeld via de spierwaarneming van de linker nekspieren.

Wordt het hoofd naar links gedraaid, dan wordt de waarneming van het linkeroor ingeschakeld via de spierwaarneming van de rechter nekspieren.

Het rechteroor activeert de linkerhemisfeer, het linker oor activeert de rechterhemisfeer.

Wanneer de nekspieren soepel en ongeblokkeerd functioneren zal ook het luisteren en begrijpen geen moeilijkheden opleveren en geïntegreerd leren is dan geen probleem.